

مطوية

الصحابة وأمہات المؤمنین
لِمَ نحبهم وندافع عنهم
باللغة الألبانية

Shokët e Profetit dhe Nënat e
Besimtarëve
Përse i duam dhe i mbrojmë?

Shkroi: Ali bin Abdullah El-Ammari

Me emrin e Allahut të Gjithëmëshirshmit Mëshirëplotit

Lavdërimet i përkasin vetëm Allahut, paqja dhe bekimet e Allahut qofshin mbi Profetin tonë dhe mbi shembullin tonë Muhamed bin Abdullahun.

Bekimet e Allahut qofshin mbi të, mbi familjen e tij dhe mbarë shokët e tij!

Disa njerëz pyesin përse i duam sahabët dhe përse i duam nënat e besimtarëve dhe i mbrojmë ato?

Është e udhës që para se t'i japim përgjigje kësaj pyetjeje, të dimë se **kush quhet sahab.**

Sahab është ai person që është takuar me Profetin - Paqja dhe bekimi i Allahut qofshin mbi të!- sa ai ishte gjallë, duke qenë personi besimtar dhe duke vdekur si i tillë. (El-Isabetu fi Temjiz Es-Sahabe: 1/8).

Kush janë nënat e besimtarëve?

Nënat e besimtarëve janë bashkëshortet e Profetit - Paqja dhe bekimi i Allahut qofshin mbi të!-.

Allahu i ka quajtur ato "nëna të besimtarëve".

Thotë Allahu i Madhëruar:

﴿الَّذِينَ أُؤْتُوا مِنْ أَنْفُسِهِمْ وَأَزْوَاجُهُمْ أُمَّهَاتُهُمْ﴾ [الأحزاب: 6]

«I Dërguari është më i afërt për besimtarët, sesa ata për njëri-tjetrin; gratë e tij janë (si) nënat e tyre...» (el-Ahzab:6)

Bashkëshortet e Profetit - Paqja dhe bekimi i Allahut qofshin mbi të!- janë këto:

- Hatixhe bint Huvejlid,
- Seude bint Zem'a,
- Aishe bint Ebu Bekër es-Siddik, et-Tejmije,
- Hafsa bint Umer bin el-Hattabi, el-Adevije,
- Zejneb bint Huzejme El-Hilalije,
- Ummu Seleme, emri i të cilës është:
Hind bint Ebi Umejje bin el-Mugire el-Mehzumije,
- Zejneb bint Xhahsh el-Esedije,
- Xhujrije bint el-Harith el-Huzzaije,
- Rajhanetu bint Zejd bin Amru el-Kuradhije,
- Ummu Habibe, emri i të cilës është:
Ramletu bint Ebu Sufjan el-Emeuije,
- Safijjetu bint Hajjijin bin Ahtab en-Nudejrije dhe
- Mejmunetu bint el-Harith bin Hazen el-Hilalije.

Kur Profeti - Paqja dhe bekimi i Allahut qofshin mbi tël- ndërroi jetë, pas tij ai la nëntë bashkëshorte:

Seuden, Aishen, Hafsan, Ummu Selemen, Zejneb bint Xhahshin, Xhujejrijen,

Ummu Habiben, Safijjen dhe Mejmuneten (Allahu qoftë i kënaqur me të gjitha).

Duke i kthyer përgjigje pyetjes, themi se:

Dashuria për sahabët dhe nënat e besimtarëve është besimi i konfirmuar i Ehli Sunetit dhe Xhematit.

Sahabët e Profetit i ka lavdëruar Allahu i Madhëruar në Kur'an dhe i ka përmendur ata në shumë vende.

Allahu i Madhëruar ka thënë:

﴿هُوَ الَّذِي آتَاكَ بِنَصْرِهِ وَبِالْمُؤْمِنِينَ﴾

﴿وَأَلْفَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ لَوْ أَنْفَقْتَ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مَّا أَلْفَتْ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ أَلْفَ بَيْنَهُمْ إِنَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ [الأنفال: 62-63]

« Ai të ka forcuar me ndihmën e Tij dhe me besimtarët, duke i bashkuar zemrat e tyre (si një zemër e vetme). Sikur të shpenzoje tërë pasurinë që gjendet në Tokë, nuk do të mund t'i bashkoje zemrat e tyre, por Allahu i bashkoi ato. Ai është vërtet i Plotfuqishëm dhe i Urtë.»¹

I Madhëruari gjithashtu ka thënë:

﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَسْبُكَ اللَّهُ وَمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾

« O Profet! Allahu të mjafton ty dhe besimtarëve që të pasojnë.»²

Si dhe ka thënë:

﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ ءَاوَأُوا وَنَصَرُوا أُولَئِكَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ﴾

﴿﴾ [الأنفال: 72]

«Vërtet, ata që besuan dhe mërguan (për hir të besimit), e më pas luftuan me pasurinë dhe jetën e tyre në rrugën e Allahut dhe ata që u dhanë strehim e i ndihmuan, janë miq e mbrojtës për njëri-tjetrin.»³

Dhe ka thënë:

﴿الَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ أَعْظَمُ دَرَجَةً عِنْدَ اللَّهِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَائِرُونَ * يُبَشِّرُهُمْ رَبُّهُمْ بِرَحْمَةٍ مِّنْهُ وَرِضْوَانٍ وَجَنَّاتٍ لَهُمْ فِيهَا نَعِيمٌ مُّقِيمٌ * خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ﴾

﴿﴾ [التوبة: 20-22]

« Ata që besojnë, mërgojnë dhe luftojnë në rrugën e Allahut me pasurinë e tyre dhe jetën e tyre, janë në shkallë më të lartë tek Allahu. Pikërisht këta janë të fituarit. Zoti i tyre u jep lajmin e mirë për mëshirën dhe miratimin e Tij, si dhe për kopshtet ku do të ketë kënaqësi të përhershme për ta dhe ku do të qëndrojnë përgjithmonë. Me të vërtetë, vetëm tek Allahu është shpërblimi i madh.»⁴

¹ EL-ENFĀL: 62-63.

² EL-ENFĀL: 64.

³ EL-ENFĀL: 72.

⁴ ET-TEUBE: 20-22.

Gjithashtu, Allahu i Madhëruar thotë:

﴿وَالسُّبْحُونَ الْأُولُونَ مِنَ الْمُهْجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾ [التوبة: 100]

« Sa u përket besimtarëve të parë, prej muhaxhirëve dhe ensarëve, Allahu është i kënaqur me ata dhe me të gjithë të tjerët që i pasuan me vendosmëri e përkushtim në besim; edhe ata janë të kënaqur me Atë. Allahu ka përgatitur për ata kopshte nëpër të cilat rrjedhin lumenj dhe ku do të jetojnë përgjithmonë. Kjo është fitorja madhështore!»¹

Dhe gjithashtu ka thënë:

﴿لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَنْزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ وَأَثَبَهُمْ فَتْحًا قَرِيبًا﴾ [الفتح: 18]

«Allahu është i kënaqur me ata besimtarë, kur t'u betuan për besnikëri nën hijen e pemës. Ai e dinte se ç'kishte në zemrat e tyre, kështu Ai u lëshoi atyre qetësi dhe i shpërbleu me një fitore të afërt»²

Shejhul Islam Ibn Tejmije (Allahu e mëshiroftë) ka thënë:

"Të qenit i kënaqur me dikë është cilësi e hershme e Allahut të Madhëruar.

Ai është i kënaqur vetëm nga një rob që i plotëson kushtet që Allahu të jetë i kënaqur me të. Ai me të cilin Allahu është i kënaqur nuk zemërohet kurrë me të." (es-Sarimu el-Meslul ala Shatim er-Rasul).

Gjithashtu, Allahu i Madhëruar ka thënë:

﴿مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ تَرَاهُمْ رُكَّعًا سُجَّدًا يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا سِيمَاهُمْ فِي وُجُوهِهِمْ مِنْ أَثَرِ السُّجُودِ ذَلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَمَثَلُهُمْ فِي الْإِنْجِيلِ كَزَّرَعٍ أُخْرَجَ سَطَطُهُ فَاذْرَاهُ فَاسْتَعْلَطَ فَقَاسَتْوَى عَلَى سَوْفَةٍ يُعْجَبُ الرُّرَاعُ لِغَيْظِ بِهِمُ الْكُفَّارُ وَعَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا﴾ [التح: 29]

«Muhamedi është i Dërguar i Allahut. Ata që janë me të, janë të ashpër ndaj jobesimtarëve e të mëshirshëm midis tyre. I sheh ata si përkulen dhe bien në sexhde, duke kërkuar dhuntinë dhe kënaqësinë e Allahut. Në fytyrat e tyre shihen shenjat e sexhdes. Ky përshekrim i tyre është (përmendur edhe) në Teurat. Ndërsa në Ungjill, shembulli i tyre përshkruhet si një farë e mbjellë që lëshon filizin e vet dhe pastaj forcohet e pastaj ngrihet e fortë në kërcellin e vet, duke e mahnitur mbjellësin. (Kjo është kështu) me qëllim që, nëpërmjet tyre, Ai t'i zemërojë mohuesit, e ndërsa ata që në mesin e tyre besojnë dhe kryejnë vepra të mira, Allahu ka premtuar atyre falje dhe shpërblim të madh.»³

¹ET-TEUBE: 100.

²EL-FETH: 18.

³EL-FETH: 29.

Allahu i Madhëruar po ashtu ka thënë:

﴿لَا يَسْتَوِي مِنْكُمْ مَنْ أَنْفَقَ مِنْ قَبْلِ الْفَتْحِ وَقَتْلَ أَوْلِيكَ أَعْظَمَ دَرَجَةً مَنِ الَّذِينَ أَنْفَقُوا مِنْ بَعْدُ وَقَتْلُوا وَكُلًّا وَعَدَّ اللَّهُ

الْحَسَنَىٰ﴾ [الحديد: 10]

«Nuk janë të barabartë ata që kanë shpenzuar dhe kanë luftuar para fitores me ata që kanë shpenzuar dhe kanë luftuar më pas. Ata kanë shkallë më të lartë. E të gjithëve Allahu u premton të mirën (Xhenetin).»¹

Gjithashtu thotë:

﴿لِلْفُقَرَاءِ الْمُهَاجِرِينَ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا وَيَنْصُرُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ هُمُ

الصَّادِقُونَ﴾ [الحشر: 8]

«(Një pjesë e plaçkës) i takon edhe të shpërngulurve të varfër, të cilët u përzunë nga vendlindja dhe pasuritë e tyre, duke kërkuar mirësinë dhe kënaqësinë e Allahut dhe duke ndihmuar Allahun dhe të Dërguarin e Tij. Pikërisht ata janë besimtarët e sinqertë.»²

Gjithashtu, Allahu i Madhëruari thotë:

﴿يَوْمَ لَا يُحْزِي اللَّهُ النَّبِيَّ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ نُورُهُمْ يَسْعَىٰ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَتِمِّمْ لَنَا نُورَنَا وَآغْفِرْ لَنَا

إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ [التحریم: 8]

«Ditën, kur Allahu nuk do ta turpërojë Profetin dhe ata që besuan bashkë me atë. Drita e tyre do të shkëlqejë para tyre dhe në të djathtë të tyre. Ata do të thonë: "O Zoti ynë, përsose dritën tonë dhe falna ne! Vërtet Ti je i Fuqishëm për çdo gjë!»³

Sikurse, ata janë përmendur edhe në Sunetin Profetik.

Ebu Hurejra (Allahu qofët i kënaqur me të!) rrëfen se Profeti - Paqja dhe bekimi i Allahut qofshin mbi të!

ka thënë: "Mos i fyeni shokët e mi, mos i fyeni shokët e mi! Edhe sikur ndonjëri prej jush të shpenzojë flori sa mali i Uhudit (për Çështjen e Allahut),

¹ EL-HADÏD: 10.

² EL-HASHR: 8.

³ ET-TAHRÏM: 8.

përsëri kjo nuk do të barazohej as me një mudd (2/3 kg) të tyre dhe as me gjysmë mudd-i të shpenzuar nga ndonjëri prej shokëve të mi."¹

Në të dy Sahihët, është transmetuar gjithashtu nga Abdullah bin Mesudi, i cili rrëfen se Profeti - Paqja dhe bekimi i Allahut qofshin mbi të!- ka thënë:

"Njerëzit më të mirë janë brezi im, pastaj ata që vijnë pas tyre, pastaj ata që vijnë pas tyre."

Ebu Burde (Allahu qoftë i kënaqur me të!) rrëfen se i Dërguari i Allahut - Paqja dhe bekimi i Allahut qofshin mbi të!- ka thënë:

"Yjet janë siguria për qiejtë. Nëse yjet largohen qielli do çahet dhe shpërbëhet. Edhe unë jam siguria për shokët e mi. Nëse unë largohem shokëve të mi do tu vijë ajo, me të cilën janë paralajmëruar. Edhe shokët e mi janë siguria për Umetin tim. Nëse shokët e mi largohen Umetit tim t'i vijë ajo, me të cilën është paralajmëruar." Shënoi Imam Muslimi.

Abdullah bin Mugaffel el-Mezenij rrëfen se i Dërguari i Allahut ka thënë:

"Allahun, Allahun (ju lënsha) për shokët e mi! Mos i shndërroni në shënjestra pas meje. Kush i do ata për hir të dashurisë time, do ta dua atë. Dhe kush i urren ata për shkak se më urren mua dhe unë do ta urrej atë.

Kush i lëndon ata më ka lënduar mua dhe kush më lëndon mua ka lënduar Allahun dhe kush e lëndon Allahun Ai do t'ja përshpejtojë marrjen e shpirtit (duke qenë i zemëruar me të)." Shënoi Tirmidhiu.

Profeti - Paqja dhe bekimi i Allahut qofshin mbi të!- gjithashtu ka thënë: **"Kush fyen shokët e mi, mbi të rëntë mallkimi i Allahut, i melaikeve dhe i të gjithë njerëzve!"**

Shënoi Tabranij, ndërkohë Albani e konsideron hadith Sahih (të saktë): 5/446, hadithi: 2340.

¹ Transmeton imam Muslimi.

Sakaq, në të dy Sahihët shënohet hadithi i el-Berâ bin Âzibit, i cili rrëfen se Profeti - Paqja dhe bekimi i Allahut qofshin mbi të!- në lidhje me ensarët ka thënë:

"Ata nuk i do vetëm se një besimtar dhe nuk i urren veç se një hipokrit. Kush i do ata, atë e do Allahu dhe kush i urren ata, atë e urren Allahu."

Ibn Mesudi (Allahu goftë i kënaqur me të!) ka thënë:

"Allahu shikoi zemrat e robërve të Tij dhe pa se zemra e Muhamedit është zemra më e mirë e tyre dhe e zgjodhi për Vetën e Tij, dhe e dërgoi atë me mesazhin e Tij. Më pas vështoi zemrat e robërve, pas zemrës së Muhamedit ﷺ dhe pa se zemrat e shokëve të Muhamedit ishin zemrat më të mira në mesin e robërve, ndaj edhe zgjodhi që ata të jenë përkrahësit e tij, të cilët do të luftojnë për hirë të fesë së tij." Shënoi imam Ahmedi.

Abdullah bin Umeri thotë: *"Kush dëshiron të marrë shembull le të marrë shembull nga ata që kanë vdekur, shokët e Profetit - Paqja dhe bekimi i Allahut qofshin mbi të!- . Ata ishin më të mirët e këtij Umeti, me zemrat më të devotshme, më të ditura, më të dëlirat. Ishin njerëz të cilët Allahu i zgjodhi të shoqëronin Profetin e Tij - Paqja dhe bekimi i Allahut qofshin mbi të!-, që të përçonin fenë e tij, ndaj dhe ngjasojuni atyre në moral dhe udhë. Ata janë shokët e Profetit Muhamed, ishin të udhëzuar në rrugën e drejtë."*

Kështu shënohet në "el-Hiljeh" të Ebu Nuajmit: 1/305-306.

Gjykatësi i Ibn Ebul-Izz ed-Dimeshkij në "Akiden Uasatije: 2/689" për sahabët thotë: *"I duam shokët e Profetit - Paqja dhe bekimi i Allahut qofshin mbi të!- dhe nuk e teprojmë në dashurinë e asnjërit prej tyre, sikurse nuk distancohemi nga asnjëri prej tyre. Në i urrejmë kush i urren dhe nuk i përmend për mirë ata. Ne i përmendim ata vetëm për mirë. Ndërkohë që dashuria për ta është fe, besim dhe ihsan (grada më e lartë e mirësisë) për ne. Gjithaq, urrejtja e tyre konsiderohet kufër, hiokrizi arrogancë."*

*** Të gjithë sahabët konsiderohen të drejtë dhe shumë të besueshëm.**

Imam Neveviu thotë: "Sahabët, me unanimitetin e dijetarëve kompetent, janë që të gjithë të drejtë, ata që janë bërë pjesë e sprovave dhe të tjerët." (et-Tekrib me'at-Tedrib: fq.214)

Ibn Salahu thotë: "I gjithë Umeti është i të njëjtit mendim se sahabët janë të gjithë të drejtë dhe të besueshëm, edhe ata që kanë qenë pjesë e sprovave." (el-Hadithu uel-Muhadithun: fq.129-130)

Hatib el-Bagdadi përmend temën: "Argumentet nga Kur'ani dhe Suneti që tregojnë se sahabët janë të drejtë dhe shumë të besueshëm dhe se nuk është e nevojshme të pyetet mbi integritetin e tyre, por të brezave që kanë ardhur pas tyre". (el-Kifaje: fq.46)

Nuk është e lejuar që të fyhet a të cënohet vlera e askujt prej tyre:

Në lidhje me detyrat që kemi ndaj sahabëve të Profetit - Paqja dhe bekimi i Allahut qofshin mbi të!- Ibn Tejmije (Allahu e mëshiroftë!) thotë: "Nga bazat e e Ehli Sunetit dhe të Xhematit është paqja e zemrës dhe e gjuhëve rreth sahabëve të Profetit - Paqja dhe bekimi i Allahut qofshin mbi të!-, ashtu si thotë Allahu i Madhëruar:

﴿وَالَّذِينَ تَبَوَّءُوا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ يُحِبُّونَ مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً مِمَّا أُوتُوا وَيُؤْتُونَ عَلَى أَنْفُسِهِمْ وَلَا كَانَ بِهِمْ حَصَاصَةٌ وَمَنْ يُوَقِّعْ نَفْسَهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ* وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ ءَامَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ﴾ [العنكبوت: 10-9]

« Edhe ata që erdhën pas tyre, thonë: "O Zoti ynë, falna neve dhe vëllezërit tanë, të cilët kanë besuar para nesh dhe mos lejo që në zemrat tona të ketë asnjë të keqe ndaj besimtarëve! O Zoti ynë, Ti je vërtet i Butë dhe Mëshirëplotë!>> (el-Hashr: 9-10)

Ibn Abbasi (Allahu qoftë i kënaqur me të!) thotë:

"Allahu urdhëroi që të kërkohet falje për shokët e Muhamedit - Paqja dhe bekimi i Allahut qofshin mbi të- duke e ditur se mes tyre do të ishte edhe luftime." (es-Sarimil-Meslul, i Shejhul-Islam Ibn Tejmijes: fq. 584)

Ibn Umeri (Allahu qofët i kënaqur me të!) thotë: "Mos i fyeni shokët e Muhamedit , qëndrimi një çast i tyre është më me vlerë se vepra e gjithë jetës

së ndonjërit prej jush!" (Zinxhiri i transmetimit është i saktë. Hadithi shënohet nga Ibn Maxheh dhe Ibn Ebu Asim në "es-Sunneh")

Nënës së besimtarëve Aishes (Allahu qoftë i kënaqur me të!) i thanë:

"Disa njerëz flasin keq për shokët e Profetit - Paqja dhe bekimi i Allahut qofshin mbi të!-, deri edhe për Ebu Bekrin dhe Umerin. Ajo u tha: E përse habiteni nga kjo?! Atyre iu ndërpre puna dhe Allahu dëshiroi që shpërblimet të mos iu ndërpriten" (Minhaxh es-Sunneh en-Nebeuije, Shejh el-Islam Ibn Tejmije: 2/22).

Imam Maliku (Alahu e mëshiroftë!) thotë:

"Ai që fyen dikë nga shokët e Profetit - Paqja dhe bekimi i Allahut qofshin mbi të!- ose Ebu Bekrin, Umerin, Uthmanin, Aliun, Muavijen, ose Amru bin el-Asin; nëse thonë se ata ishin të zhytur në humbje dhe në kufër, vriten. E nëse ata i fyejnë me diçka tjetër nga ato që përdorin njerëzit, atëherë mbi ta merren masa ndëshkimore shumë të rrepta." (esh-Shifa fi Hukukul-Mustafa lil Kadi Ijjad: fq. 299)

Ebu Bekër el-Meruzij thotë: **"E pyeta Ebu Abdullahun në lidhje me ata që fyejnë Ebu Bekrin, Umerin dhe Aishen? Ai më tha: "Nuk i konsideroj muslimanë"** (Es-Sunneh/ El Hilal: 3/493)

Ebu Zur'a er-Razi thotë: **"Nëse vëren dikë duke fyer një shok të Profetit - Paqja dhe bekimi i Allahut qofshin mbi të!- dije se ai është feprishur"** (El-Kifaje fi ilm er-Riuaje: 97)

Imam Ahmedi (Allahu e mëshiroftë!) thotë: **"Nëse vëren dikë që i kujton për të keq shokët e Profetit - Paqja dhe bekimi i Allahut qofshin mbi të!- atëherë mund ta përflasësh rreth të qenit të tij musliman."** (Sherh Usul el-Iëtikad Lalekai: 7/1252).

* Nga detyrat ndaj sahabëve është mosmarrja pjesë në çështjet e mospajtimit që ata kanë pasur ndërmjet tyre.

Metodologjia e Ehli Sunetit dhe Xhematit është mosndërhyrja në mospajtimet që ata kanë pasur ndërmjet tyre (Allahu qoftë i kënaqur me ta!).

Ai që ja ka qëlluar prej tyre ka dy shpërblime dhe ai që ka gabuar ka një shpërblim. **Kujto, o musliman** se Ditën e Kiametit Allahu ka për të të pyetur vetëm për punën tënde: "**Çdo njeri është peng i veprave të veta**" (el-Mudethir: 38) dhe nuk ka për të të pyetur për punën e atyre që kanë jetuar në kohët e shkuara.

Nuk do të të pyesë nëse e drejta ishte me filanin apo filanin, dhe se kush prej tyre ia ka qëlluar e kush nuk ia ka qëlluar.

Allahu i Madhëruar thotë: "**Ata njerëz tashmë kanë kaluar. Ata do të kenë çfarë kanë merituar dhe ju do të keni atë që meritoni e nuk do të pyeteni për veprat e tyre.**" (el-Bekare: 134)

Kur e pyetën Umer bin Abdulazizin për luftën e zhvilluar mes Aliut dhe Muauijes, ai tha: "**Allahu na i la të pastra duart nga ai gjak, a të mos e lë të pastër gjuhën?!**" Më pas, ai (Allahu e mëshiroftë!) vazhdoi:

"Shembulli i shokëve të Profetit - Paqja dhe bekimi i Allahut qofshin mbi të! **është si shembulli i syve, dhe mjekimi i syve është mos prekja e tyre.** " (el-Xhami' u li-Ahkamil-Kur'an - i Kurtubiut: 16/122)

Është pyetur imam Ahmedi (Allahu e mëshiroftë!):

"Çmendim ke në lidhje me atë që ka ndodhur mes Aliut dhe Muauijes (Allahu i mëshiroftë!)" Ai tha: "**Asgjë, vetëm se fjalë të mira, Allahu i mëshiroftë të gjithë!**"

Mirëpo kjo nuk bie në kundërshtim me trajtimin që i kanë bërë Ehlu Suneti ngjarjeve që kanë ndodhur mes sahabëve dhe dhënien e përgjigjeve të sakta ndaj dyshimeve të hedhura nga njerëzit e devijuar.

***Gjykimi në lidhje me fyerjen, apo cënimin e vlerës së nënave të besimtarëve**
(*Allahu qoftë i kënaqur me to!*)

Nuk ka dyshim se mallkimi i bashkëshorteve të Profetit - Paqja dhe bekimi i Allahut qofshin mbi të!- apo fyerja e tyre është gjynah i madh.

Allahu i Madhëruar thotë: **"Pa dyshim, ata që fyejnë Allahun dhe të Dërguarin e Tij, i mallkon Allahu në këtë botë dhe në tjetrën. Ai ka përgatitur për ta ndëshkim poshtërues."** (el-Ahzab: 57)

Në lidhje me vetë Aishen Profeti - Paqja dhe bekimi i Allahut qofshin mbi të!- ka thënë:

"Mos më lëndo me Aishen!" (Buhariu dhe Muslimi)

Ndërsa, sa u përket atyre që fyejnë bashkëshortet e Profetit - Paqja dhe bekimi i Allahut qofshin mbi të!- gjykatësi Ebu Jeala ka thënë: **"Kush shpif ndaj Aishes atë nga e cila Allahu deklaroi se ajo është e pastër, ai ka bërë kufër, pa asnjë kundërshtim. E për këtë, mendimi është unanimitet, dhe se ky mendim është deklaruar nga më shumë se një person, si dhe kjo dispozitë është shpalosur nga më shumë se nga një dijetar."** (es-Sarimul-Meslul ala Shatmir-Rasul: 565-566).

Kadi Ijjadi përcjell se imam Maliku ka thënë:

"Kush fyen Aishen vritet. I thanë: Po përse? Tha: Kush shpif ndaj saj ka rënë në kundërshtim me Kur'anin".

Në vijim të thënies së tij Ibn Shabani shton: "*Sepse Allahu i Madhëruar thotë:*

"Allahu ju paralajmëron, që të mos e përsëritni kurrë më diçka të ngjashme, nëse jeni besimtarë." (en-Nur: 17) *Ndaj kush ricënon personin e saj ka bërë kufër.* (esh-Shifau fi Hukukil-Mustafa: 299).

Çdo musliman duhet ta dijë se:

Vlera e sahabëve është e konfirmuar për të gjithë sahabët të cilën përfshihen nën përkufizimin e atyre dhe që quhen të tillë, gjë e cila është e dakordësuar mes të gjithë dijetarëve të Ehli Sunentit.

Është injorancë nga më të shëmtuarat ajo që është thënë nga disa bashkohës, të cilët nën konceptin e sahabëve fusin disa grupe dhe përjashtojnë disa të tjerë. E gjitha kjo është vazhdimësi e frymës së Rafidive shi'itë të poshtër e ziliqarë ndaj sahabëve.

Shejh Sulejman el-Ulvan në librin e tij "El-Istinfar li Dhebhi ala es-Sahabeti el-Akhjar" f. 20, ka thënë: **"Disa që ndjekin epshtet e tyre mendojnë se sahabë janë vetëm muhaxhirët mekas dhe ensarët. Kështu që drejtësia dhe besueshmëria e të tjerëve pas tyre, duhet t'i nënshtrohet rregullave që përfshijnë tabiinët dhe ata që kanë ardhur pas tyre. Ky mendim është i gabuar dhe nuk është mendimi i askujt prej ndjekësve të Sunentit."** Këtu përfundojnë fjalët e tij Allahu e mëshiroftë!

Po ashtu, edhe cënimi i dinjitetit të Muauije bin Sufjanit me argumentin se ai e ka luftuar Ali bin Ebu Talibin, apo se ai e ka pranuar Islamin vitin e çlirimit të Mekës, apo fjalëve se ai ka hequr dorë nga Islami pas betejës së Hunejnit, të gjitha këto nuk janë të lejuara të thuhën kundrejt personit të tij.

Askush nga dijetarët nuk është shprehur se Muauija ka hequr dorë nga Islami pas betejës së Hunejnit. Të gjithë dijetarët kanë dakordësi në lidhje me vlerën, vërtetësinë dhe besueshmërinë e Muauije bin Ebu Sufjanit (Allahu qoftë i kënaqur me të!). Muauije mori pjesë në betejën e Hunejnit. Atë dhe të tjerët, Allahu i Lartësuar e ka lavdëruar në Kur'an duke thënë:

"Në të vërtetë, Allahu ju ka ndihmuar në shumë beteja, si dhe në ditën e (luftës së) Hunejnit, kur juve ju mahniti numri juaj i madh. Por ai numër nuk ju solli dobi aspak, sepse toka ju duk juve e ngushtë, edhe pse është e gjerë dhe kthyet shpinën duke ia mbathur. Pastaj, Allahu zbriti qetësinë e Tij mbi të Dërguarin e Vet dhe mbi besimtarët, si dhe zbriti luftëtarë (engjëj), të cilët ju nuk i shihnit dhe i dënoi jobesimtarët. Kështu ua jep atë që e meritojnë mohuesve. " (et-Teube: 25-26)

Muauije ishte prej besimtarëve që Allahu u zbriti qetësinë e Tij, e si mund të dezertojë nga Islami kur Allahu i Madhëruar zbriti mbi të qetësinë e Tij?!

Allahu i Madhëruar thotë: **"Nuk janë të barabartë ata që kanë shpenzuar dhe kanë luftuar para fitores me ata që kanë shpenzuar dhe kanë luftuar më pas. Ata kanë shkallë më të lartë, mirëpo Allahu u premtun të gjithëve më të mirën (Xhenetin). Allahu e di mirë atë që bëni ju."** (el-Hadid: 10)

Muauije është prej atyre që Allahu u ka premtuar më të mirën (Xhenetin), pasi Ai shpenzojë nga pasuria e tij në betejën e Hunejnit dhe të Taifit dhe luftoi në secilën betejë. Në Sunenin e Tirmidhiut, me zinxhirë të saktë shënohet:

Abdurrahman bin Umejra rrëfen se Profeti - Paqja dhe bekimi i Allahut qofshin mbi të!- u lut për

Muauijen: **"O Allah, bëje udhëzues, bëje të udhëzuar dhe udhëzo me të!"**.

Në librin "El-Bidaje uen-Nihaje: 8/134" të Ibn Kethirit shënohet se Umer bin el-Hattabi (Allahu qoftë i këndur me të!) kur e emëroi Muauijen vali (gubernator) në Sham tha: **"Kujtojeni veç për mirë Muauijen!"**.

Po në të njëjtin burim përmendet edhe thënia e Aliut (Allahu qoftë i kënaqur me të!), i cili kur u kthye nga beteja e Siffinit tha:

"O ju njerëz, mos e urreni udhëheqësinë e Muavijes, se nëse ajo do ju mungonte, do i shikonit kokat e varura si kunguj!".

Në Sahihun e Buhariut (Kapitulli: Vlera e Sahabëve: tema: Muauija) shënohet se Ibn Abbasin e kanë pyetur: **Ç'mendon në lidhje me prijësin e besimtarëve, Muauijen, pasi ai e fal namazin e vitrit vetëm me një rekatë?**

Tha: "Ia ka qëlluar Sunetit, ai është fakih (me dije të thella në fushën e jurisprudencës islame)."

Në librin "Es-Sunneh" të el-Hilalit: 1/444 shënohet thënia e Imam Zuhriut.
Ai thotë: **"Muauija ndoqi gjurmët e Umer bin Hatabit për vite me radhë pa ndryshuar asgjë"**.

Ibn Kudame el-Makdesij në librin e tij "Lem'atu el-I'atikad el-Hadi ila Sebil er-Rashad" në fq.33, thotë: "Muauija është daja i besimtarëve, shkruesi i Shpalljes së Allahut, njëri prej kalifëve të muslimanëve, Allahu i Madhëruar qoftë i kënaqur me të gjithë!" .

Dijetari i hadithit Sulejman el-Ulvan në librin "el-Istinfar li Dhebbi ala es-Sahabeti el-Akhjar" thotë: **"Kush e përshkruan atë si hipokrit pasi ka dëshmuar se ai është bërë besimtar, ka mbartur një shpifje të madhe dhe ka kryer një gjynah të qartë. Një personi të tillë duhet t'i kërkohet të pendohet, i pranohet pendimi në rast se pendohet dhe heq dorë, në të kundërt sulltani, sipas mendimit më të saktë nga dy mendimet, duhet ta vrasë."**

Rabi'a bin Nafi' el-Halebij (vdiq në vitin 241h.), Allahu e mëshiroftë, ka thënë:

"Muavija është perdea e shokëve të Muhamedit - Paqja dhe bekimi i Allahut qofshin mbi të!-•

Nëse një person e zbulon këtë perde ai do të guxojë të shohë çfarë ka pas saj."

(El-Bidaje uen-Nihaje: 8/139)

O ti musliman që i do sahabët e Profetit - Paqja dhe bekimi i Allahut qofshin mbi të!-, që i do

bashkëshortet e tij, të pastra dhe të ndershme, kujtoje fjalën e Allahut të

Madhëruar: **"E ata që erdhën pas tyre, thonë: "O Zoti ynë, falna neve dhe**

vëllezërit tanë, të cilët patën besuar para nesh!" (el-Hashr:9-10). Pra, bëhu nga ata!

Kërkoji Allahu të jetë i kënaqur me ta dhe që t'i fali ata, pasi në të vërtetë Ai i ka nderuar ata edhe më parë duke i bërë shoqërues të Profetit - Paqja dhe bekimi i Allahut qofshin mbi të!- në

dynja dhe në Ahiret.

Dhe kij kujdes, e mos e ndiq rrugën e atyre që janë të poshtër, duke rënë ndesh pas kësaj me Rrugën e Zotit të botëve dhe udhëzimin e zotërisë profetëve - Paqja dhe

bekimi i Allahut qofshin mbi të! -

Kujtoje o musliman, se sahabët dhe nënat e besimtarëve ishin në rrugën e drejtë, dhe se ata për njëri-tjetrin ushqenin veç dashuri dhe harmoni:

"Ata nuk i do vetëm se një besimtar dhe nuk i urren veç se një hipokrit.

E kush i do ata, atë e do Allahu dhe kush e urren ata, atë e urren Allahu." (Musannef Ibn

Ebu Shejbe: 7/541)

O Allah, dhuroji begati dhe paqe Profetit të zgjedhur, shokëve të tij të devotshëm, bashkëshorteve të tij të dëlira dhe të gjithë atyre që ndjekin udhën e tyre deri në Ditën e Gjykimit!

Paqja, mëshira dhe bekimet e Allahut qofshin mbi ju!